

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 11CoCsp/14/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6621202802
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Deáková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6621202802.2

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Renáty Deákovvej a členov senátu JUDr. Jozefa Zlochu a JUDr. Zity Nagypálovej ako členov senátu, v spore žalobkyne: W. X., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/X, XXX XX I., proti žalovaným: 1/ 365.bank, a.s. so sídlom Dvořákovo nábřeží 4, 811 02 Bratislava, IČO: 31 340 890, zastúpenej: SEDLAČKO & PARTNERS, s.r.o. so sídlom Štefánikova 8, 811 05 Bratislava, IČO: 36 853 186 a 2/ BENCONT COLLECTION, a.s. so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Lučenec č.k. 10Csp/72/2021-334 zo dňa 08.03.2022, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd odmietol návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zo dňa 22.11.2021, doplneného podaním zo dňa 16.02.2022.

1.1 Z jeho dôvodov vyplýva, že vychádzal z ustanovení §324 ods. 1,2,3, §325 ods. 1, 2, §326 ods. 1,2, §327, §132 ods.2, §127 ods.1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej v texte aj len „C.s.p.“); konštatoval, že podaním vo veci samej, doručeným súdu prvej inštancie dňa 25.06.2021, sa žalobkyňa voči žalovaným 1/,2/ domáha určenia, že „dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011, ktorá je podkladom dohody medzi žalovaným 1/ žalovaným 2/ je neplatná“, určenia, že „úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve“, a súčasne aj nariadenia neodkladného opatrenia, ktorým žiadala, aby „súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, žalovanému 2/ uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 do právoplatného skončenia konania veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach a zamestnávateľovi žalobkyne Revital s. r. o., Gemerská cesta 3, 984 01 Lučenec - Opatová uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy“.

1.2 Okresný súd uznesením č.k. 10Csp/72/2021-28 zo dňa 16.07.2021 návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; Krajský súd v Banskej Bystrici uznesením č.k. 15CoCsp/32/2021-143 zo dňa 25.08.2021 uznesenie okresného súdu potvrdil; uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2021.

1.3 V písomnom podaní označenom ako „Vyjadrenie žalobkyne k výzve zo dňa 29.10.2021 k sp.zn.: 10Csp/72/2021“, doručenom súdu dňa 23.11.2021, žalobkyňa uviedla, že „listom zo dňa 08.11.2021 bola vyzvaná, aby uviedla a písomne sa vyjadrila k podanej žalobe o určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru a určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy. Žalobkyňa - spotrebiteľka uzatvorila so žalovaným 1/ spotrebiteľskú zmluvu - „zmluvu o úvere Dostupná pôžička“ dňa 21.03.2011 číslo zmluvy XXXXXXXXXXXX, kde žalovaný 1/ poskytol žalobkyňi sumu 3.500,- Eur na dobu 70 splátok a so splátkou v sume 87,29 Eur. Celková výška nákladov je 2.338,34 Eur pri priemernej RPMN 17 %, úrokovej sadzbe

19,5 % a RPMN banky 21,34 %. Splátka prvej platby bola 10.04.2011 a konečná splatnosť bola určená na 10.01.2017. Žalobkyňa využila možnosť čerpať úver, avšak podmienky pre splácanie riadne nedodrжала a veriteľovi - žalovanému 1/ v plnej výške (úver) nevrátila. Banka žalobkyňu vyzvala dňa 22.08.2012, aby uhradila sumu 192,- Eur, ktorú banke ako veriteľovi dlžila. Keďže táto suma nebola uhradená, pristúpila banka k úhrade dlžnej čiastky v sume 3.286,21 Eur, a to dňa 04.01.2013 (zosplatenie). Právny vzťah je založený na zmluve, ktorú žalobkyňa - spotrebiteľka uzavrela so žalovaným 1/. Žalovaný 1/ ani po vyhlásení úhrady dlžnej čiastky nedal žalobkyňu na súd, ktorý by bol rozhodol o sume dlhu žalobkyne - spotrebiteľky v prospech žalovaného 1/. V tomto prípade si žalovaný 1/ jednostranne určil výšku dlhu, ktorý vznikol zo spotrebiteľského úveru. Žalobkyňa zároveň zistila, že spotrebiteľská zmluva neobsahuje náležitosti podľa zákona č. 129/2010 Z.z., §9 ods. 2 písm. j) - uvedenie správnej výšky RPMN. Žalovaný 1/ uvádza RPMN 21,34% s celkovými nákladmi 2.338,34 Eur. Zadaním hodnôt na výpočet do interaktívnej kalkulačky na portáli NBS zistila, že pri istine 3.500,- Eur, splátke 87,29 eur a 70 splátkach je RPMN 23,24% s celkovými nákladmi vo výške 2.610,30 Eur. Uvedenú sumu dostaneme aj vynásobením $70 \times 87,29 = 6.110,30 - 3.500 = 2.610,30$ Eur, oproti zmluve, kde celkové náklady sú 2.338,34 Eur, avšak v skutočnosti sa jedná o sumu 2.610,30 Eur. Žalovaný 1/ nevenoval dostatočnú pozornosť pri uzatváraní zmluvy“.

1.3.1 Žalobkyňa poukázala na §11 ods. 1 zákona č.129/2010 Z.z., podľa ktorého poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá formu podľa §9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa §9 ods. 2 písm. a) až k), v), a y); b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávna RPMN v neprospech spotrebiteľa. Z poskytnutých dokumentov, ktoré žalovaný 1/ zaslal na Krajský súd Banská Bystrica žalobkyňa zistila, že žalovaný 1/ zaslal upomienky č. 2 - 22.08.2012 a výzvu na úhradu dlžnej sumy 04.01.2013, pričom zmluvu o postúpení pohľadávok č. II/2016 uzatvoril 06.10.2016, ale postúpenie pohľadávky žalovaný 1/ oznámil žalobkyňi až dňa 13.12.2016. Žalobkyňa nemôže súhlasiť, že chce svojím nepoctivým úmyslom spôsobiť žalovaným 1/, 2/ finančnú ujmu. V tomto spore sa nejedná o zvýhodnenie žalobkyne, ale o spravodlivé posúdenie zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktorá je základom pre vymáhaný nárok po postúpení pohľadávky.

1.3.2 Žalobkyňa ďalej vo svojom podaní uviedla, že opakovane vyzvala žalovaného 2/ na poskytnutie amortizačnej tabuľky odo dňa čerpania až po súčasnosť, dňa 22.06.2020, 23.07.2020 a 31.08.2020, avšak bezvýsledne. Žalovaný 2/ zastal vyjadrenie k žiadosti zo dňa 29.07.2020, kde ako istina sú úroky v sume 1.085,36 Eur, ale nie pohyb platieb od 21.03.2011. Žalobkyňa žalovanému 2/ od 28.01.2017 do 29.09.2019 uhradila sumu 4.620,- Eur. Spotrebiteľský úver bol poskytnutý v roku 2011, pohľadávka mala byť na žalovaného 2/ postúpená na základe zmluvy o postúpení pohľadávky dňa 06.10.2016, zosplatená bola dňa 04.01.2013, k podpisu dohody o oznámení dlhu malo dôjsť dňa 11.01.2017. V obdobných veciach súdy Slovenskej republiky opakovane rozhodli, že takouto dohodou veriteľ (žalovaný 2/) aplikuje praktiku, ktorá je neplatná a jeho postup nie je súladný s dobrými mravmi. Z dohody o uznaní záväzku vyplýva, že tento bol žalobkyňi ako dlžníčke predložený na podpis po uplynutí určitej časovej lehoty. Občiansky zákonník s plynutím času spája právne relevantné následky.

1.3.3 Uviedla, že z dohody o uznaní záväzku vyplýva, že veriteľ (žalovaný 2/) mal vopred pripravené znenie vyhlásenia o uznaní záväzku, v ktorom bola vyplnená len aktuálna adresa dlžníčky (žalobkyne). Nemožno tak hovoriť o tom, že obsah dohody bol individuálne dohodnutý. Javí sa, že účelom predloženia dohody o uznaní záväzku mohlo byť dosiahnutie uznania dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby využitím mylných resp. neúplných informácií; poukázala na termín zosplatenia záväzku (04.01.2013) a termín urobenia uznávacieho prejavu (10.01.2017); dohoda o uznaní záväzku o premlčaní uznaného záväzku a o účinkoch jeho uznania mlčí.

1.3.4 Žalobkyňa tiež uviedla, že do úvahy prichádza aplikácia ustanovenia §4 ods. 8 a §8 ods. 3 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa.

1.3.5 Na základe uvedených skutočností žalobkyňa navrhla, aby súd vydal rozhodnutie: I. neodkladného opatrenia, II. žalovaný 2/ je povinný zdržať sa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017, III. zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je bezúročná a bez poplatkov.

1.3.6 K návrhu vo veci samej žalobkyňa uviedla, že má naliehavý právny záujem na určení neplatnosti právneho úkonu medzi žalovaným 1/ a žalovaným 2/ deklarováním dohody o uznaní záväzku, dohody o zrážkach zo mzdy, žalovaný stratí akúkoľvek legitimitu na použitie tohto kontroverzného zabezpečovacieho úkonu v spotrebiteľskej právnej veci. Taktiež prelomovo navrhuje určenie dôvodu, že dohoda o zrážkach zo mzdy predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku podľa §153 ods. 3, 4 Občianskeho zákonníka - hrubá nerovnováha je daná z vyššie uvedených dôvodov tým, že veriteľovi umožňuje svojvoľné určenie výšky dlhu bez súdneho rozhodnutia.

1.4 Okresný súd uzavrel, že z vyššie uvedeného vyplýva, že žalobkyňa navrhla, aby súd „vydal rozhodnutie I. neodkladného opatrenia, II. žalovaný v rade 2 je povinný zdržať sa dohody o zrážkach zo

mzdy zo dňa 11.01.2017, III. zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je bezúročná a bez poplatkov“, pričom následne žalobkyňa pripojila odôvodnenie rozhodnutia vo veci samej. Rozhodnutím vo veci samej je pritom spravidla rozsudok.

1.5 Okresný súd vzhľadom na skutočnosť, že mu nebolo zrejmé, či sa žalobkyňa domáha nariadenia neodkladného opatrenia alebo čo žalobkyňa týmto podaním sleduje, ju vyzval na vyjadrenie v lehote 10 dní od doručenia výzvy, či žiada, aby súd nariadil neodkladné opatrenie podľa §325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku alebo sa jedná len o jej vyjadrenie k veci a okresný súd pristúpi k vytýčeniu pojednávania; zároveň ju vyzval v rovnakej lehote oznámiť, akého rozhodnutia sa domáha vo veci samej, keďže v žalobe zo dňa 18.06.2021 uviedla, že žiada, aby súd rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná a úver je bezúročný a bez poplatkov a vo vyjadrení zo dňa 21.10.2021 žiada už len, aby súd úver vyhlásil za bezúročný a bez poplatkov; preto súdu nie je zrejmé, čo má byť predmetom tohto konania.

1.6 V písomnom podaní označenom ako „Výzva - stanovisko“ doručenom súdu dňa 22.02.2022 žalobkyňa uviedla, že žiada súd o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha proti žalovanému v rade 2 ochrany svojich práv.

1.7 Keďže žalobkyňa jednoznačne neupresnila, nariadenia akého neodkladného opatrenia sa domáha, pričom súd prvej inštancie sa len domnieval, že žalobkyňa žiada vydať rozhodnutie - neodkladné opatrenie, že žalovaný v rade 2 je povinný zdržať sa (použitia) dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 a tiež nie je zrejmé, či súčasne neodkladným opatrením žiada rozhodnúť, že zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je bezúročná a bez poplatkov, alebo sa má v tomto prípade jednať o návrh na rozhodnutie vo veci samej, s odkazom na §326 ods. 1 a §132 C.s.p. konštatoval, že návrh žalobkyne zo dňa 22.11.2021 (č.l. 294 až 296 spisu), označený ako „Vyjadrenie žalobkyne k výzve zo dňa 29.10.2021 k sp.zn. 10Csp/72/2021“ neobsahuje uvedenie žiadnych skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov ani absolútne žiadne odôvodnenie samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno považovať za kvalifikovaný (podanie neobsahuje petit navrhovaného neodkladného opatrenia, t.j. presnú formuláciu návrhu na rozhodnutie, ktoré žalobkyňa žiada, aby súd vyhlásil tak, aby bol tento presný, určitý a zrozumiteľný, a teda v konečnom dôsledku vykonateľný, pričom súdu nie je zrejmé, aké neodkladné opatrenie by mal súd nariadiť) a za odôvodnený (§326 ods. 1 C.s.p.). V sporovom konaní je postup súdu limitovaný procesnými úkonmi strán sporu a bez zákonného dôvodu súd nie je oprávnený bez procesných úkonov nahrádzať procesnú vôľu strán sporu, meniť, dopĺňať a bez zákonného rámca upresňovať nepresné návrhy a podania strán sporového konania.

1.8 Okresný súd vychádzal z právnej úpravy, že účelom neodkladného opatrenia je rýchla úprava právnych (nielen faktických) pomerov strán, prípadne zabezpečenie výkonu existujúceho, hoci ešte nevykonateľného alebo očakávaného rozhodnutia (exekučného titulu). Jeho nariadenie predpokladá aspoň osvedčenie danosti práva (nároku) bez pochybnosti o potrebe predbežnej úpravy, pričom zásadne neprejudikovanie práva a záujmy strán sú riešené v konaní vo veci samej. Platí teda, že nariadenie neodkladného opatrenia je prípustné a opodstatnené vtedy, ak sa tvrdí a osvedčí, že sú tu právne vzťahy medzi stranami, ak tieto právne vzťahy vyžadujú dočasnú úpravu, ak táto dočasná úprava je potrebná, aby sa v daných právnych vzťahoch medzi stranami sporu nevytvoril nenávratný stav a ak sa neprimeraným spôsobom nezasiahne do právnych vzťahov medzi stranami sporu. V súvislosti s vyhodnotením potreby bezodkladne upraviť pomery musí súd nevyhnutne skúmať splnenie predpokladov na nariadenie neodkladného opatrenia a otázku ich osvedčenia zo strany žalobcu, vrátane hodnoverného osvedčenia dôvodnosti a trvania nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Civilný sporový poriadok v §326 ods. 1 výslovne síce neukladá žalobcovi povinnosť označiť dôkazy vo vzťahu k vlastným skutkovým tvrdeniam, avšak táto povinnosť vyplýva z §132 ods. 1,3 C.s.p. v rámci všeobecných náležitostí návrhu. K návrhu musia byť pripojené listiny, na ktoré sa žalobca odvoláva.

1.9 Návrh žalobkyne na nariadenie predmetného neodkladného opatrenia vykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, keďže sa jedná o návrh podaný v konaní vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru; tento návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemá charakter podania vo veci samej, nemožno na odstraňovanie vád aplikovať ustanovenie §129 ods. 1 C.s.p. o odstraňovaní vád podania (§327 C.s.p.).

1.10 Z vyššie uvedených dôvodov súd návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, keďže neobsahuje predpísané náležitosti podľa §326 ods. 1 C.s.p., odmietol.

2. Proti uzneseniu súdu prvej inštancie podala v zákonnej lehote žalobkyňa odvolanie z dôvodov uvedených v ustanoveniach §365 ods. 1 písm. a), b), f), h) a §366 C.s.p. s tým, že napadnuté uznesenie považuje za nepreskúmateľné, nezákonné a nepresvedčivé, má zato, že súd prvej inštancie nesprávne

posúdil vec a ignoroval normy spotrebiteľského práva vzťahujúce sa na prejednávajúcu vec, a to Zákon o ochrane spotrebiteľa č.250/2007 Z.z., Občiansky zákonník - ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách a o premlčaní, Zákon o spotrebiteľských úveroch č.129/2010 Z.z.. Súd prvej inštancie bol povinný preskúmať oprávneného žalovaného v 2. rade, ktorý si listom zo dňa 19.03.2021 začal uplatňovať nároky formou dohody zrážky zo mzdy. Súd prvej inštancie nesprávnym postupom znemožnil žalujúcej strane uskutočniť jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu (práva - pozn. odvolacieho súdu) na spravodlivý proces. Žalobkyňa namietla, že postup súdu a uznesenie súdu je nesprávne a v rozpore so zákonom, pretože súd bol povinný z úradnej povinnosti podrobiť zmluvu súdnemu prieskumu, pričom mohol a mal zistiť, že medzi stranami sporu ide o spotrebiteľskú zmluvu, ktorá je základom tohto sporu, ktorá obsahuje neprijateľné zmluvné podmienky, pričom jednou z nich je dohoda o zrážkach zo mzdy, na základe ktorej dodávateľ nemá právo domáhať sa plnenia záväzku od spotrebiteľa, a to s poukazom na ustanovenie §5 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Zároveň súd prvej inštancie mal aplikovať ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách podľa §52 ods. 1, 2, 3, 4, §52a ods. 1, 2, §53 ods. 1,2, 3 a §54 a premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy. Z uvedených ustanovení vyplýva, že súd prvej inštancie mohol a mal posúdiť, že konanie žalovaného 2/ je konaním v rozpore so zákonom, pričom uplatňuje nároky z neplatných právnych úkonov.

2.1 Súd prvej inštancie uviedol v uznesení, že žalovaný 1/ zosplatnil pohľadávku dňa 04.01.2013, avšak v písomnostiach nie je žalovaným 1/ preukázané doručenie žalobkyni, pričom postúpenie pohľadávky oznámil až dňa 13.12.2016, a to už po dobe premlčania. Žalobkyňa má zato, že žalovaný 2/ zmluvou II/2016 zo 06.10.2016 prevzal pohľadávku od žalovaného 1/ podľa zákona č.129/2010 Z.z., §17 v nadväznosti na §526 ods. 1 zákona č.47/1964 Z.z.. Keďže majiteľom pohľadávky bol žalovaný 2/, žalobkyňa žiadala o zaslanie amortizačnej tabuľky o začiatku spotrebiteľského vzťahu, ktorú doposiaľ neobdržala. Na pobočke žalovaného 1/ tiež požiadala o amortizačnú tabuľku, kde jej však uviedli odstúpenie pohľadávky; žalovaný 1/ pri svojich vyjadreniach uvádza a predkladá „popis splátok k zmluve o úvere č. XXXXXXXXXXXX,“ z ktorej nie je jasné, kedy bola vykonaná posledná splátka. Zároveň v záhlaví je rozpis splátok na 70 mesiacov, jedná sa o anuitné splátky, ktoré sú rovnaké na začiatku, tak aj na konci splácania úveru.

2.2 Súd prvej inštancie neposúdil zmluvu, či neobsahuje neprijateľné zmluvné podmienky a či spĺňa podmienky podľa zákona č.129/2010 Z.z., ustanovenie §9 ods. 2. Žalobkyňa poukazuje na to, že žalovaný 2/ použil klamlivé obchodné podmienky uvedené v §8 ods. 1 zákona č.250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa. Súčasne poukázala na §7 ods. 5 zákona č.250/2007 Z.z. na používanie nekalých obchodných praktík, ktoré sú zakázané. Pri komunikácii zástupca žalovaného 2/ opomenul náležitosti, ktoré by boli žalobkyni pri rozhodovaní pomohli (neuviedol, že sa jedná o premlčanú pohľadávku). Poukázala na ustanovenie §558 zákona č.47/1964 Zb., podľa ktorého, ak niekto uzná písomne, že zaplatí svoj dlh určený čo do dôvodu aj výšky, predpokladá sa, že dlh v čase uznania trval. Pri premlčanom dlhu má také uznanie tento právny následok len, ak ten, kto dlh uznal, vedel o jeho premlčaní. Ďalej poukázala na §9 ods. 6 zákona č.129/2010 Z.z., §5a zákona č.250/2007 Z.z.. Žalovaný 1/ postúpil pohľadávku 06.10.2016 v čase, kedy už bola premlčaná, preto takéto konanie žalovaného 1/ a 2/ nemôže požívať právnu ochranu, pretože žalobkyňa uzavrela uvedenú dohodu, aj keď žalovaný 1/ a 2/ postupovali v rozpore s ustanovením §558 OZ, §9 ods. 6 zákona č.129/2010 Z.z. a §5a zákona č.250/2007 Z.z..

2.3 Žalobkyňa ďalej s prihliadnutím na citované zákonné ustanovenia ako aj na §8 ods.3, 4 zákona č.250/2007 Z.z. označila praktiku žalovaného 2/ pri uzatváraní dohody o uznaní dlhu za klamlivú, lebo nejasným a pre spotrebiteľa nezrozumiteľným a poškodzujúcim spôsobom dal podnet na uzatvorenie nového zmluvného záväzku, ktorým spotrebiteľ stráca spotrebiteľskú právnu ochranu, keď na dohodu o uznaní ako nový záväzok sa zjavne už Zákon o spotrebiteľských úveroch nemá vzťahovať.

2.4 Namietla tiež, že napadnuté uznesenie okresného súdu je príliš formalistické, rozhodnutie trpí vadami a závery sú extrémne inkonzistentné. Okresný súd nedostatočne preskúmal podania, argumenty a dôkazy, ktoré boli predložené, hoci odôvodnenie rozhodnutia musí stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považoval za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal.

2.5 Navrhla, aby súd prvej inštancie sám zrušil napadnuté uznesenie a nariadil navrhované neodkladné opatrenie; žalobkyňa sa domáha zrušenia napadnutého uznesenia v celom rozsahu; pre prípad, že súd prvej inštancie nezruší napadnuté uznesenie, navrhla odvolaciemu súdu napadnuté uznesenie zrušiť v celom rozsahu a vrátiť vec na nové konanie a nové rozhodnutie, alternatívne nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým sa žalobkyňa domáha proti žalovanému 2/ ochrany svojich práv.

3. Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalobkyne navrhol uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdiť a priznať žalovanému 1/ proti žalobkyňi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

3.1 Poukázal na to, že odvolanie žalobkyne z procesného hľadiska považuje za vadné a z hmotnoprávneho hľadiska za nedôvodné. Žalobkyňa súhrnne označila štyri z ôsmich odvolacích dôvodov bez náležitého a preskúmateľného odôvodnenia každého z nich. Takýto špekulatívny spôsob odvolania považuje žalovaný 1/ za neprípustný, v dôsledkoch by mal odvolací súd odvolanie principiálne podľa §386 písm. d/ C.s.p. odmietnuť.

3.2 Zdôraznil, že predošlý návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia bol právoplatne zamietnutý Okresným súdom Lučenec uznesením sp.zn. 10Csp/72/2021 zo dňa 16.07.2021, čo potvrdil aj Krajský súd v Banskej Bystrici v uznesení zo dňa 25.08.2021 č.k. 15CoCsp/32/2021-143.

3.3 Procesné správanie žalobkyne v nadväznosti na obsah a rozsah podaného odvolania proti napadnutému uzneseniu podľa žalovaného 1/ vykazuje znaky šikanózneho výkonu práva. Žalovaný 1/ sa preto osobitne domáha, aby odvolací súd racionálne zväžil aplikáciu základného princípu podľa článku 5 C.s.p. o zákaze zneužitia práva a komplexne posúdil konanie žalobkyne aj cez prizmu dobrých mravov §-u 3 ods.1 O.Z. v spojení so súkromnoprávnymi zásadami neminem laedere (nikoho nepoškodzovať) a pacta sunt servanda (zmluvy sa musia dodržiavať), ktoré platia aj pre privilegovaných spotrebiteľov.

3.4 Poukázal na nález pléna Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 07.02.2018 PL. ÚS 11/2016-60, publikovaného v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 1/2018.

3.5 Odvolaním napadnuté uznesenie a procesný postup súdu považuje žalovaný 1/ za vecne správny; súd prvej inštancie nekonal arbitrárne, s námietkami žalobkyne sa náležite a preskúmateľne nevysporiadal, pričom svoj myšlienkový postup riadne a presvedčivo odôvodnil, postup súdu považuje za preskúmateľný, keď v odôvodnení správne vytkol žalobkyňi, že neupresnila nariadenia akého neodkladného opatrenia sa domáha, že návrh žalobkyne neobsahuje petít a nebol v zmysle §326 ods.1 C.s.p. odôvodnený, že k návrhu musia byť pripojené listiny, na ktoré sa žalobca odvoláva a že v tomto prípade ide už o v poradí druhý návrh.

3.6 Zdôraznil, že aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nemožno pojať ako obranu pred ľahkomyselnosťou a nezodpovednosťou. V tejto súvislosti poukázal na rozsudok Najvyššieho súdu Českej republiky zo dňa 29.06.2010 sp.zn. 23Cdo/1201/2009, na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici č.k. 17Co/364/2017-151 zo dňa 24.10.2018, ako aj na odlišné stanoviská bývalého sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky JUDr. Rudolfa Tkáčika v uznesení zo dňa 20.09.2017 sp.zn. III. ÚS 572/2017, ako aj podpredsedu Ústavného súdu Slovenskej republiky a bývalého predsedu občianskoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky JUDr. Milana Ľalíka v náleze zo dňa 24.10.2013 sp.zn. I. ÚS 547/2012.

3.7 Navrhol posúdiť námietku žalobkyne aj cez prizmu dobrých mravov s analogickým poukazom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 21.11.2017 sp.zn. III. ÚS 44/2017, na nález Ústavného súdu Českej republiky zo dňa 08.11.2016 sp.zn. III. ÚS 2700/15.

3.8 Navrhol prihliadnuť na všetky aspekty správania sa zainteresovaných strán a všetky významné okolnosti prípadu s tým, že by bolo krajne nespravodlivé a iracionálne, ak by mala byť žalobkyňa výrazne ekonomicky a právne zvýhodnená iba v dôsledku formálnej aplikácie Zákona o spotrebiteľských úveroch napriek dlhodobému porušovaniu svojich zmluvných povinností. Protiprávny stav vyvolala žalobkyňa svojím nezodpovedným správaním, keď poskytnutý úver dlhodobo nesplácala riadne a včas. Žalovaný 1/ bol preto nútený a zároveň zo zákona oprávnený po opakovanom zaslaní upomienok a neúspešných výziev na splatenie dlžných splátok predčasne zosplatiť úver v súlade s úverovou zmluvou.

3.9 Tiež poukázal na to, že žalobkyňa v návrhu neopísala rozhodujúce skutočnosti pravdivo a úplne, najmä pokiaľ ide o stav exekučného konania vedeného na Okresnom súde Lučenec pod sp.zn. 21Er/498/2015. Za mimoriadne zarážajúce považoval, že žalobkyňa predložila k návrhu iba jedno staršie neprávoplatné uznesenie Okresného súdu Lučenec zo dňa 22.10.2015, keď z pripojeného exekučného spisu vyplýva, že exekučné konanie bolo právoplatne skončené dňa 26.08.2020, t.j. takmer rok pred podaním návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, o čom musela žalobkyňa ako povinná mať nepochybne vedomosť. Žalobkyňa teda opísala rozhodujúce skutočnosti v príkrom rozpore s ust. §326 ods.1 C.s.p. v spojení s §132 ods.1 C.s.p. a §150 ods.1 C.s.p. Za účelom vylúčenia akýchkoľvek pochybností žalovaný 1/ podľa §151 C.s.p. výslovne poprel všetky tvrdenia žalobkyne uvádzané v jej písomných podaniach vrátane uplatnených nárokov, ktoré považuje za neprípustné a nedôvodné a zároveň sa vo zvyšku pridriava procesnej obrany žalovaného v 2. rade uvedenej v konaní vo veci samej.

3.10 Vo vzťahu k odvolacím námietkam poukázal na článok 6 ods.1 Dohovoru a článok 46 ods.1 Ústavy Slovenskej republiky o zaväzovaní súdov na adekvátne odôvodňovanie súdnych rozhodnutí, podľa ktorých sa nevyžaduje podrobná odpoveď na každý argument (rozsudok NS SR sp.zn. 2Cdo/170/2005; zo súdnej praxe č.64/2007, NS SR sp.zn. 5Cdo/106/2010, 2Cdo/170/2005, ÚS SR sp.zn. III. ÚS 119/2003, IV. ÚS 329/2004; ESLP - Van de Hurk verzus Holandsko, sťažnosť č.16034/90 a iné). Zmyslom ani účelom odôvodnenia rozhodnutia nie je viesť obsiahlu polemiku so sporovými stranami a bez zmysluplného opodstatnenia, predkladať právno-teoretické odpovede na všetky nastolené otázky.

3.11 S prihliadnutím na všetky skutkové a právne okolnosti danej veci tak možno dospieť k jedinému záveru, že žalobkyňa podanou určovacou žalobou, opätovným návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia a ani odvolaním proti uzneseniu neodôvodnila údajnú potrebu nariadenia neodkladného opatrenia.

4 Krajský súd, ako súd odvolací (§34 C.s.p.), vec preskúmal v rozsahu určenom §380 ods. 1, 2 C.s.p. bez nariadenia pojednávania (§385 ods. 1 C.s.p.) a uznesenie súdu prvej inštancie podľa §387 ods. 1, 2 C.s.p. potvrdil.

5. Podľa § 387 ods. 1, 2 C.s.p. odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

6. Odvolací súd preskúmal všetky podstatné odvolacie námietky žalobkyne; z dôvodu, že je rozsahom a dôvodmi odvolania viazaný (§380 C.s.p.) sa pri posudzovaní veci zaoberal len námietkami, uvedenými v odvolaní a procesným postupom súdu prvej inštancie, ktorý predchádzal vydaniu napadnutého rozhodnutia z hľadiska, či v konaní došlo k vadám, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie (§380 ods. 2 C.s.p.).

7. Odvolanie nie je dôvodné.

7.1 Z obsahu spisu vyplýva, že dňa 25.06.2021 podala žalobkyňa na okresný súd žalobu, ktorou sa voči žalovaným 1/,2/ domáha určenia, že „dohoda o zrážkach zo mzdy zo zmluvy č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011, ktorá je podkladom dohody medzi žalovaným 1/ žalovaným 2/ je neplatná, že úver je bezúročný a bez poplatkov pre absenciu povinných náležitostí v úverovej zmluve a súčasne žiadala nariadiť neodkladné opatrenie, ktorým žiadala, aby „súd žalovanému 1/ uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 do právoplatného skončenia konania vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy, žalovanému 2/ uložil povinnosť zdržať sa použitia dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017 do právoplatného skončenia konania veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach a zamestnávateľovi žalobkyne Revital s.r.o., Gemerská cesta 3, 984 01 Lučenec - Opatová uložil povinnosť zdržať sa vykonávania zrážok zo mzdy“.

7.2 Okresný súd uznesením č.k. 10Csp/72/2021-28 zo dňa 16.07.2021 návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol; na odvolanie žalobkyne krajský súd (uznesením č.k. 15CoCsp/32/2021-143 zo dňa 25.08.2021) uznesenie súdu prvej inštancie potvrdil (uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 13.09.2021).

7.3 Dňa 23.11.2021 doručila žalobkyňa okresnému súdu písomné podanie, v ktorom navrhla, aby súd vydal rozhodnutie: I. neodkladného opatrenia, II. žalovaný 2/ je povinný zdržať sa dohody o zrážkach zo mzdy zo dňa 11.01.2017, III. zmluva č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.03.2011 je bezúročná a bez poplatkov.

7.4 Vzhľadom nato, že súdu prvej inštancie nebolo zrejmé, či sa žalobkyňa domáha nariadenia neodkladného opatrenia alebo sa vyjadruje vo veci samej, vyzval ju na vyjadrenie v lehote 10 dní od doručenia výzvy, či žiada, aby súd nariadil neodkladné opatrenie podľa §325 ods. 2 písm. d) Civilného sporového poriadku alebo sa jedná len o jej vyjadrenie k veci a okresný súd pristúpi k vytýčeniu pojednávania a zároveň ju vyzval v rovnakej lehote oznámiť, akého rozhodnutia sa vo veci samej domáha, keďže v žalobe zo dňa 18.06.2021 uviedla, že žiada, aby súd rozsudkom určil, že dohoda o zrážkach zo mzdy je neplatná a úver je bezúročný a bez poplatkov a vo vyjadrení zo dňa 21.10.2021 žiada už len, aby súd úver vyhlásil za bezúročný a bez poplatkov.

7.5 V písomnej odpovedi dňa 22.02.2022 žalobkyňa uviedla, že žiada súd o nariadenie neodkladného opatrenia, ktorým sa domáha proti žalovanému v rade 2 ochrany svojich práv.

7.6 Následne okresný súd odvolaním napadnutým uznesením vzhľadom na to, že žalobkyňa jednoznačne neuviedla, nariadenia akého neodkladného opatrenia sa domáha, s odkazom na §326 ods.

1 a §132 C.s.p. konštatoval, že návrh žalobkyne zo dňa 22.11.2021 (č.l. 294 až 296 spisu), označený ako „Vyjadrenie žalobkyne k výzve zo dňa 29.10.2021 k sp.zn. 10Csp/72/2021“ neobsahuje uvedenie žiadnych skutočností, odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov ani žiadne odôvodnenie samotného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, preto jej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemožno považovať za kvalifikovaný a odôvodnený (§326 ods. 1 C.s.p.) a ako taký ho odmietol. Posudzoval ho pritom ako návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože vykazuje charakter dočasnosti a predbežnosti poskytovanej ochrany, jedná sa o návrh podaný v konaní vo veci samej o určenie neplatnosti dohody o zrážkach zo mzdy a určenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, nemá charakter podania vo veci samej, na ktoré možno aplikovať ustanovenie §129 ods. 1 C.s.p. o odstraňovaní väd podania (§327 C.s.p.).

8. Procesná úprava v §327 Civilného sporového poriadku striktné určuje, že ak návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje predpísané náležitosti alebo je nezrozumiteľný alebo neurčitý, súd takýto návrh odmietne, ak ide o také vady, ktoré bránia pokračovaniu v konaní. Ustanovenia o odstraňovaní väd podania sa nepoužijú. Zákonodarcu uvádza, že osobitný charakter tohto procesného inštitútu odôvodňuje vylúčenie aplikácie ustanovení o odstraňovaní väd podania v zmysle §129 C.s.p.

8.1 Odvolací súd v tejto súvislosti konštatuje, že ustanovenie §129 ods. 1 a §327 C.s.p. si vzájomne odporujú, pokiaľ ide o postup súdu v prípade neúplného alebo nezrozumiteľného návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, pretože v oboch ustanoveniach je výslovne uvedené, že sa týkajú návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, teda nie je možné jedno z nich považovať za lex generalis (všeobecnú úpravu) a druhé za lex specialis (osobitnú úpravu). Právna teória (Števček, M. a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha: C.H.Beck, 2016, s. 1110 - 1111) sa snaží riešiť problém rozporu v právnej úprave diferenciaciou medzi návrhom na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré je podaním vo veci samej, kedy prichádza do úvahy aplikácia §129 ods. 1 C.s.p., t.j. výzva na doplnenie alebo opravu podania; vtedy sa neaplikuje §327 C.s.p. a vady podania sa odstraňujú.

9. V danom prípade návrh na nariadenie neodkladného opatrenia nemá povahu vo veci samej, čo vyplýva z toho, že bol podaný spolu so žalobou vo veci samej.

10. Okresný súd nemal teda povinnosť vyzývať žalobkyňu na doplnenie a opravu podania (uznesením podľa §129 ods.1 C.s.p.) a správne postupoval, keď zisťoval len výzvou na žalobkyňu, aký návrh mienila podať; následne správne vyhodnotil, že návrh žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia neobsahuje základné náležitosti, keď žalobkyňa svoj návrh nešpecifikovala a nekonkretizovala tak, aby bol určitý, zrozumiteľný a vykonateľný. Je potrebné zdôrazniť, že okresný súd posudzoval návrh žalobkyne zo dňa 22.11.2021, doplnený podaním zo dňa 16.02.2022. O návrhu žalobkyne na nariadenie neodkladného opatrenia, podaného spolu so žalobou dňa 25.06.2021, rozhodol okresný súd uznesením č.k. 10Csp/72/2021-28 zo dňa 16.07.2021, ktoré bolo dňa 25.08.2021 preskúmané a potvrdené odvolacím súdom (uznesenie o zamietnutí návrhu č.k. 15CoCsp 32/2021-143).

11. Žalobkyňa v odvolaní neuvádza žiadne skutočnosti, ktoré by mohli zvrátiť záver okresného súdu o vážnych procesných pochybeniach, v dôsledku ktorých odmietol návrh na nariadenie neodkladného opatrenia; tieto už krajský súd nevyhodnocoval, pretože postup okresného súdu krajský súd považoval za správny a zákonný; krajský súd v plnom rozsahu odkazuje na dôvody uznesenia okresného súdu (§387 ods. 2 C.s.p.), ktoré nepovažuje za potrebné nijako dopĺňať.

11.1 Odvolateľka vytýka okresnému súdu, že jeho rozhodnutie je arbitrálne a nedostatočne odôvodnené. Podľa slovníka cudzích slov „arbitrárný“ (franc.) znamená „ľubovoľný, javiaci sa ako ľubovoľný, bez rozumnej opory, závislý len na individuálnom rozhodnutí, ako sa človeku chce, nie na všeobecne platných dôvodoch“. Synonymom slova „arbitrárný“ je slovo „svojvoľný“.

11.2 Podľa judikatúry Ústavného súdu SR arbitrálne rozhodnutie všeobecného súdu znamená najmä extrémny nesúlad právnych záverov s vykonaným dokazovaním skutkovými a právnymi zisteniami, interpretácia, ktorá je v extrémnom nesúlade s obsahom právnej praxe (odklon od ustálenej judikatúry), bez toho, aby boli dostatočne odôvodnené dôvody, na základe ktorých súd odmietol stabilizovanú výkladovú prax, rešpektovanie kogentnej normy, interpretácia, ktorá je v extrémnom rozpore s prioritami spravodlivosti (predpojatý formalizmus), hodnotenie dôkazov vykonaných bez akéhokoľvek akceptovateľného racionálneho základu tak, že z nich pri žiadnej možnej interpretácii nevyplyvajú prijaté skutkové základy (pozri napr. nález ÚS SR sp.zn. I. ÚS 402/08 z 01.04.2009, alebo nález I.ÚS 243/07, publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu SR - rok 2008). Všeobecný súd by nemal byť vo svojej argumentácii obsiahnutej v odôvodnení nekoherentný, t.j. jeho

rozhodnutie musí byť konzistentné a jeho argumenty musia podporiť príslušný záver. Súčasne musí dbať tiež na jeho celkovú presvedčivosť, teda inými slovami, na to, aby premisy zvolené v rozhodnutí, rovnako ako závery, ku ktorým na základe týchto premís dospel, boli pre širšiu právnickú (ale aj laickú) verejnosť prijateľné, racionálne, ale v neposlednom rade aj spravodlivé a presvedčivé. V prípade, keď sú právne závery v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami, alebo z nich v žiadnej nožnej interpretácii súdneho rozhodnutia nevyplývajú, treba také rozhodnutie považovať za rozporné s čl.46 ods.1 Ústavy SR, či čl.6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd.

12. O takýto prípad v prejednávanej veci nejde: okresný súd sa vysporiadal vo svojom rozhodnutí, aktuálne napadnutom odvolaním žalobkyňou, v ktorom tvrdí arbitrárnosť rozhodnutia súdu prvej inštancie, so všetkými skutočnosťami, potrebnými k rozhodnutiu so záverom, k akému v konečnom dôsledku dospel. Krajský súd nemá dôvod jeho rozhodnutie akokoľvek dopĺňať, pretože sa s ním v celom rozsahu stotožňuje; nezistil dôvody ani na jeho zmenu (§388 C.s.p.) ani zrušenie (§389 C.s.p.), preto ho v zmysle §387 ods.1,2 C.s.p. potvrdil.

13. Neodkladné opatrenie patrí k zabezpečovacím inštitútom civilného procesu, ktoré predpokladajú ďalší procesný postup, ako je to i v tomto prípade, keďže bol podaný návrh spolu so žalobou vo veci samej. O náhrade trov konania spojených s týmto procesným úkonom, bude rozhodnuté až v rámci rozhodnutia vo veci samej (§262 ods. 1 C.s.p.); z tohto dôvodu nebolo o trovách konania rozhodnuté ani odvolacím súdom.

14. Toto rozhodnutie prijal senát krajského súdu pomerom hlasov 3:0 (§393 ods. 2 veta druhá C.s.p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C.s.p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C.s.p.); dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) C.s.p. (§ 421 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 C.s.p. nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C.s.p.); na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C.s.p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C.s.p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom; dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.); povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C.s.p.).